

תת"ע 885/12/17 - מדינת ישראל נגד שולמית ורדי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

18 ינואר 2018

תת"ע 885-12-17 מדינת ישראל נ' ורדי

דו"ח תעבורה 14114444301

לפני כבוד השופט אור לרנר
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמת
שולמית ורדי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גב' דקלה שגיא

הנאשמת - בעצמה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של אי מתן זכות קדימה להולך רגל שחצה במעבר חצייה, להשלים החצייה בבטחה, עבירה בניגוד לתקנה 67 (א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

בישיבת ההקראה, ביום 6.12.17, כפרה הנאשמת במיוחס לה וטענה כי היו במקום שתי ניידות שהחליטו לקחת כסף מאנשים במרמה (כך לדבריה).

לאור האמור נקבע התיק להוכחות בפניי.

בתאריך 17.1.18 הגיעו הצדדים לצורך דיון ההוכחות. בתחילת הדיון התברר כי הנאשמת לא צילמה את מלוא חומר החקירה (למרות שהדבר הובהר לה בפרוטוקול מיום 6.12.17), ולפיכך צולם עבודה העמוד השני לדו"ח שקיבלה, התאפשר לה לעיין בו ואף הצעתי לה לדחות את פרשת ההגנה על מנת לבחון האם ברצונה לשאול את השוטרים

עמוד 1

שאלות נוספות בעקבות החומר החדש אבל היא בחרה שלא לעשות כן.

עוד הבהרתי לנאשמת, טרם תחילת חקירת העדים, כי עליה לשאול את השוטרים שאלות בכל נקודה עליה יש מחלוקת, אחרת הדבר עשוי להיחשב כהסכמה לדבריהם (ועל כך בהמשך).

כעולה מעובדות ההזמנה לדין (1/ת), בתאריך 28.12.16, בסמוך לשעה 17:20 נהגה הנאשמת ברכבה ברחוב הרצליה בחיפה ולקראת פנייתה שמאלה לרח' הנביאים, לא עצרה ולא נתנה זכות קדימה להולך רגל אשר התחיל לחצות את מעבר החציה משמאל לימין בכיוון נסיעתה והספיק להגיע לפס הלבן הראשון מתוך תשעה ואף מעבר לכך.

מאידך גיסא, הנאשמת גורסת כי לא היה הולך רגל בכלל על מעבר החציה וכי השוטרים התנכלו לה.

פרשת התביעה

מטעם התביעה העידו השוטרים איהאב חוסיסי (להלן: "איהאב"), ואדוארד זייתון (להלן: "אדוארד").

איהאב, עורך הדו"ח, ציין במפורש את כל הפרטים נשוא האירוע הנטען, ציין איפה עמד הוא, עד איפה הספיק לעבור הולך הרגל, תיאר את אופן התנהלות רכב הנאשמת ואף ציין כי רכב נוסף המשיך בנסיעה רצופה, אף הוא מבלי לתת זכות קדימה להולך הרגל ולפיכך נעצר (הרכב הנוסף), ע"י שותפו אדוארד שרשם לו דו"ח. עוד הוסיף איהאב וצייר תרשים של מקום האירוע, מיקום הרכב בו נסעה הנאשמת, מיקום הולכת הרגל ומיקומו שלו. כן ציין איהאב את תגובתה של הנאשמת: "אני לא ראיתי, אני לא חושבת שאתה צודק, אין לך מצלמה. אני לא חותמת על הדו"ח".

בחקירתו הנגדית, הבהיר איהאב כי טענותיה של הנאשמת בדבר התנכלות לה אינן נכונות וכי ראה את הדברים בוודאות, תוך שמירת קשר עין רציף עם רכב הנאשמת לכל אורך האירוע ואף חזר על עובדות המקרה בפניי. איהאב אמנם אישר את דבריה של הנאשמת כי בזמן שהוא דיבר איתה אדוארד התעסק עם הרכב השני אבל הבהיר כי שני הרכבים נעצרו יחדיו לאחר ששניהם (הוא ואדוארד), עמדו והבחינו בביצוע העבירה ורק לאחר מכן ניגשו ועצרו כל אחד מהם רכב אחר.

אדוארד, שהוסיף מלל משלו על גבי הדו"ח (ר' עמ' שני לת/1 במסגרת הקטנה), ציין בדו"ח כי הבחין ברכב מגיע מכיוון רח' הרצליה, בנסיעה רצופה, ולא נתן זכות קדימה להולך רגל שהיה בפס הראשון מתוך תשעה והוסיף וציין כי היה רכב נוסף אחריו (ניסאן), שלא נתן זכות קדימה להולך הרגל וקיבל ממנו (מאדוארד), דוח. עוד ציין אדוארד כי מדובר במקום בו יש ראות לילה טובה, תאורת רחוב מאירה והיה קשר עין עם הרכב.

בחקירתו הנגדית הבהיר אדוארד, למרות שהוא אינו זוכר את האירוע עצמו ומעיד מתוך הכתב, כי אכן היה רכב ניסאן נוסף שנסע אחרי הנאשמת וקיבל דו"ח ממנו אבל הוא כן עמד ביחד עם איהאב ברחוב הנביאים ולמרות שהוא עצמו לא ניגש לנאשמת ולא דיבר איתה, את העבירה עצמה הוא ראה ורק לאחר שהם הבחינו בשני הרכבים מבצעים את

העבירה, כל אחד ניגש לרכב אחר. אדוארד אף שלל את טענת הנאשמת כי היה בתוך רכבו בעת ביצוע העבירה.

פרשת ההגנה

טרם תחילת פרשת ההגנה שבתי והצעתי לנאשמת אורכה על מנת לבחון את החומר הנוסף שהוצג לה בדיון, אולם הנאשמת בחרה, שוב, שלא לדחות את הדיון ואף בחרה להעיד.

הנאשמת העידה להגנתה וטענה כי לאחר שנעצרה על ידי השוטרי (איהאב), היא אמרה לו שלא ראתה כלום כי לא היה שום דבר ושהוא סתם "דופק" לה דו"ח ובעקבות זה, בעת שהוא בתוך הניידת ורושם את הדו"ח והיא עומדת מחוץ לניידת ונרטבת מהגשם, השוטר החל לצרוח עליה שהיא פוגעת בכבודו, שהוא דרוזי ושלא תדבר אליו ככה (טענה אשר השוטר לא עומת איתה - א"ל), ואז היא הוסיפה ואמרה כי אם יש לו מצלמה היא תהיה יותר חכמה כי היא לא ראתה אף אחד שעמד בצד בטח ובטח שלא מישהו שעומד באמצע המעבר כי אחרת היתה דורסת אותו.

בחקירה הנגדית מסרה הנאשמת כי היתה בדרכה לביתה, היא מכירה את הדרך ולא היה הולך רגל ולדבריה השוטרים רצו "לדפוק" לה דו"ח כדי "להביא פרנסה".

עוד השיבה הנאשמת כי אינה זוכרת שהיה רכב מאחוריה והשוטר השני היה בכלל בתוך הרכב ורשם דו"ח למישהו אחר, כנראה לרכב שהיה מאחוריה. כן השיבה כי ראייתה מושלמת ולא היה אף אחד על הכביש, אף כי הסכימה כי היתה ראות טובה ולמרות שהיה חורף לא היה חשון לחלוטין.

עוד העיד בפרשת ההגנה, בעלה של הנאשמת מר יהודה ואן קאוונברג (להלן: "יהודה").

יהודה, הדובר צרפתי ואנגלית, נחקר בבית המשפט באנגלית וחקירתו תורגמה לעברית. עוד אציין כי נוכח העובדה שהנאשמת אינה מיוצגת, מצאתי לסייע לה בחקירתו של יהודה על מנת לנסות ולהבהיר כמה דברים שעלו מעדותו.

בחקירתו הראשית מסר יהודה שהיה יום גשום ולאחר הפניה ברח' הנביאים התבקשו לעצור וכשהנאשמת יצאה מהרכב והוא נשאר בו, היה ויכוח בעברית בינה לבין השוטר, ויכוח אותו התקשה להבין ואחרי כמה זמן השוטר צעק בעברית. יהודה המתין ברכב עד סיום השיחה ביניהם ואז הם המשיכו לנסוע והנאשמת הסבירה לו מה קרה. עוד השיב כי לא ראה משהו שהנאשמת לא ראתה.

במענה לשאלות בית המשפט השיב יהודה כי לא ראה שאשתו לא נתנה זכות קדימה להולך רגל, כי הוא עצמו לא ראה הולך רגל ועל אף שהוא לא יכול לאשר או לשלול נוכחותו של הולך רגל לדעתו לא היה כזה, כי הוא יושב ליד הנהג, מסתכל על הכביש ותשומת ליבו היתה מופנית לגמרי לכביש.

עם סיום פרשת ההגנה, סיכמו הצדדים טענותיהם לעניין אשמת הנאשמת.

ב"כ המאשימה טענה כי שני השוטרים שהעידו עמדו באותו מקום ושניהם הבחינו בביצוע העבירה. לדבריה עדותה של הנאשמת לא סתרה את עדויותיהם של השוטרים, כמו גם עדותו של יהודה שלא יכול היה לאשר או לשלול נוכחותו של הולך הרגל ולפיכך ביקשה להרשיע את הנאשמת.

הנאשמת מצדה טענה כי לא היה כלום ומדובר בהאשמות שווא והבהירה כי היא חוזרת על כל טענותיה שהעלתה במהלך הדיון.

דיון והכרעה

תקנה 67 (א) לתקנות התעבורה קובעת בזו הלשון:

"נוהג רכב המתקרב למעבר חצייה והולכי רגל חוצים במעבר, יאפשר להם, להשלים החצייה בבטחה, ואם יש צורך בכך, יעצור רכבו לשם כך".

לאחר שבחנתי את הראיות והעדויות שנשמעו שבפניי, הנני קובע כי התביעה הוכיחה מעל לכל ספק סביר, אשמת הנאשמת במיוחס לה בכתב האישום.

בדו"ח (ת/1), תיאר איהאב את נסיבות ביצוע העבירה בצורה מפורטת ומדויקת, ציין את מיקומו של הולך הרגל ביחס לרכב ועל מעבר החצייה, את מיקומו של הרכב בנתיב השמאלי ברחוב, את הגעת הרכב בנסיעה רצופה ואופן עצירתו של הולך הרגל על מנת להימנע מפגיעה. אף התרשים שצירף איהאב לדו"ח מלמד על רמת הפירוט ועל מיקומו שלו בזמן ביצוע העבירה ועל כך שהיה לו קו ראייה נקי על מנת לראות את כל שתיאר.

עדותו של איהאב הותירה בי רושם חיובי. ניכר היה כי המדובר בשוטר מקצועי, שערך דו"ח מפורט ומהימן ושגם גרסת הנאשמת מצאה ביטוי ראוי בדו"ח. עוד אציין כי העובדה שאיהאב טרח לציין את קיומו של הרכב הנוסף והעבירה שאף הוא ביצע, כמו גם שאדוארד הוא שטיפל ברכב הנוסף, מוסיפה כשלעצמה, אפילו מעבר לנדרש, נופך של אמינות.

איהאב לא הפריז בתיאוריו את מעשיה של הנאשמת והשיב לשאלותיה בבית המשפט בכנות וברצינות אשר יש בהם להעצים את התרשמותי מאמינות הדו"ח המפורט שכתב.

עוד יצוין, כי על אף שהובהרה לנאשמת חובתה לחקור את איהאב על כל מחלוקת אשר לטענתה קיימת ביניהם ולמרות שהנאשמת חקרה את השוטר במפורש על הדו-שיח ביניהם היא נמנעה מלחקור אותו על טענתה כי צעק עליה ואמר לה שפגעה בכבודו ושלא תדבר אליו כך בשל מוצאו הדרוזי וכו' או על טענתה כי רשמו לה את הדו"ח על מנת "להביא פרנסה" ועל אף שהזהרתי את עצמי כי המדובר בנאשמת לא מיוצגת עדיין יש בכך, על פי ההלכה הפסוקה, כדי לחזק את גרסתו של איהאב ולפגום בגרסתה המאוחרת של הנאשמת בנושאים אלה.

גם תיאורו של אדוארד את אשר ראה בדו"ח נמצא על ידי כמהימן. למרות שאדוארד לא היה השוטר העיקרי שטיפל בנאשמת, הוא עדיין הוסיף דברים משלו, על גבי הדו"ח, דברים אשר תואמים את דבריו של איהאב באשר לאופן ביצוע העבירה, הן באשר למקום עמידתם יחדיו (אותו מקום אשר גם הנאשמת ציינה - א"ל), הן באשר לעובדה כי הנאשמת הגיעה בנסיעה רצופה, והן בעובדה שהולך הרגל כבר החל בחציה והיה בסמוך לפס הלבן הראשון במעבר החציה הראשון.

מובן מאליו, כי אדוארד, אשר טיפל ברכב הנוסף ורשם את הדו"ח הנוסף, לא פירט באותה רמת-פירוט כמו איהאב אך איני רואה בכך כדי לפגום במהימנותו. ודוק, אם היו דבריו של אדוארד בדו"ח לבדם, יכול להיות שהיה בחוסר הפירוט שלהם כדי לפגום בגרסת המאשימה, אולם כאשר הם משתלבים עם גרסתו של איהאב, שהיא הגרסה העיקרית (בהיותו רושם ההזמנה לדין), הרי שברור כי יש בהם כדי לחזקם ולבססם.

אדוארד, על אף שלא זכר במפורש את האירוע, אלא מתוך הרשום בדו"ח, העיד בצורה ברורה וסדורה והשיב בצורה עניינית לשאלותיה של הנאשמת תוך שהבהיר, כי הוא עצמו אכן לא התעסק עם הנאשמת, אך הוא ושותפו ראו שניהם את שני הרכבים מבצעים את העבירה ולכן התפצלו ביניהם וטיפלו כל אחד בנהג אחר, ולפיכך יכול להיות שלאחר מכן, כשהנאשמת הגיעה לקרבת הרכב היא ראתה אותו יושב בניידת ורושם דו"ח לנהג הנוסף.

גם עדותה של הנאשמת עשתה עליי רושם מהימן ונראה כי היא מאמינה באמת ובתמים כי לא היה הולך רגל במקום, אולם אין בכך כדי לסתור את גרסתם של השוטרים שהרי כל תיאור העבירה וכל הגיונה מבוססים על כך שהנאשמת, כנראה בשל חוסר תשומת לב רגעית (וזאת מתוך הנחה מקלה עמה), לא ראתה את הולך הרגל ולכן לא עצרה לו. ודוק, העובדה שהנאשמת, כך על פי דבריה בעדותה, פנתה לשוטר ואמרה לו "תראה לי מצלמה, אז אני אהיה יותר חכמה" (עמ' 6 ש' 30-31 לפרוטוקול), מלמדת כי גם הנאשמת פתוחה לאפשרות שהיא, מבלי משים, לא הבחינה בהולך הרגל למרות שהיה במקום. הדברים נכונים גם לגבי עדותו של יהודה, אשר אף הוא לא שלל לחלוטין את האפשרות שעבר במקום הולך רגל שלא הבחינו בו ומשכך לא סתר בעדותו את דברי השוטרים.

לאור כל האמור לעיל, לאחר שמצאתי את עדויותיהם של השוטרים מפורטות, מדויקות ומהימנות ומן הצד השני אין בעדויותיהם של הנאשמת ובעלה כדי לסתור את דבריהם של השוטרים, לא מפאת חוסר מהימנותם, אלא בגלל האמת הפשוטה לפיה למרות שהולך הרגל אכן חצה את הכביש הם לא הבחינו בו, אני קובע כי המאשימה הוכיחה את כל עובדות כתב האישום, מעבר לכל ספק סביר ובהתאמה מרשיע את הנאשמת במיוחס לה בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ח, 18/01/2018 במעמד הנוכחים.

אור לרנר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 5

גזר דין

לנוכח מהות העבירה בה הרשעתי את הנאשמת לאחר ניהול ההוכחות, עברה התעבורתי של הנאשמת וטיעוני הצדדים, הנני גוזר על הנאשמת כדלקמן:

- אני דן את הנאשמת לתשלום קנס בסך 600 ש"ח.

הקנס ישולם ב- 2 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 15.3.2018 ובכל 15 בחודש שאחריו.

הנאשמת הונחתה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום ב' שבט תשע"ח, 18/01/2018 במעמד הנוכחים.

אור לרנר, שופט